

Sygn. akt I C 159/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Sławomir Urbaniak**

Protokolant: **Małgorzata Wąchała**

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2014 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **C. F.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 98 427,60 zł (dziewięćdziesiąt osiem tysięcy czterysta dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.10.2011 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 10 039 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 660,58 zł tytułem kosztów sądowych.

IC 159/12

UZASADNIENIE

Powód C. F. wniósł w pozwie o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. kwoty 98.427,60 zł z ustawowymi odsetkami od 12.10.2011 r. do dnia zapłaty. Domagał się nadto zasądzenia od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że 28.02.2011 r. zawarł z pozwaną spółką (...) S.A. z/s w W. umowę ubezpieczenia samochodu marki A. (...), model (...). W nocy z 9-go na 10-go września 2011 r. w ww. samochodzie powoda, na skutek włamania poprzez wybicie szyby drzwi lewych przednich, powstała szkoda w związku z kradzieżą m.in. wyposażenia samochodu (wyświetlacza monitoringu wraz z akcesoriami) oraz czterech kół wraz z przednimi klockami hamulcowymi i tarczami hamulcowymi. Sprawcy dokonując ww. kradzieży spowodowali także dodatkowo szkodę w postaci zarysowań i zadrapań karoserii oraz uszkodzeń innych elementów samochodu powoda. W dniu 12.09.2011 r. powód zgłosił wyżej wskazaną szkodę pozwanej - (...) S.A. Pozwana spółka, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pismem z 20.10. 2011 r. oświadczyła, że roszczenie o naprawienie opisanej wyżej szkody powstałej w samochodzie A. (...) jest bezpodstawne. Swoje stanowisko uzasadniła tym, że we wskazanym wyżej postępowaniu wyjaśniającym ustalono, iż do szkody w ww. samochodzie doszło w innych okolicznościach niż te, które podano w

zgłoszeniu szkody, co uzasadniało odmowę naprawienia szkody będącej przedmiotem niniejszego postępowania przy uwzględnieniu treści Ogólnych Warunków Ubezpieczenia AUTOCASCO (...) (§ 13 ust. 1 pkt 3).

Powód nie zgadzał się ze stanowiskiem pozwanej Spółki dotyczącym braku podstaw dla zaspokojenia roszczenia powoda o wypłatę odszkodowania za szkodę powstałą w przedmiotowym samochodzie. Okolicznością związaną z powstaniem szkody, która w ocenie pozwanej Spółki miałaby być sprzeczna z okolicznościami wskazanymi przez powoda w zgłoszeniu szkody, jest miejsce zdarzenia. W pierwszej kolejności stwierdził powód, że zdarzenie wywołujące szkodę miało miejsce na ulicy wskazanej przez powoda -ul. (...) we W., a nie w miejscu wskazanym w części opisowej wyciągu z systemu monitoringu samochodu A. (...) – ul. (...) we W.. Podnosił także, że w trakcie wykonywania przez (...) Sp. z o.o. na zlecenie (...) S.A. raportu z systemu monitoringu samochodu, została zdiagnozowana usterka w urządzeniu (...) w ww. samochodzie. W urządzeniu tym (...) przedstawiciel (...) Sp. z o.o. zdiagnozował uszkodzenie łącza (...) stacyjka, przez co wskazania o miejscu położenia samochodu A. (...) były odnotowywane w trybie awaryjnym co 30 minut, a nie tak jak w trybie normalnym co 1 minutę. Pomimo ww. usterki miejsce położenia samochodu było znane (...) Sp. z o.o. i w każdym czasie mogło być ustalone w ramach indywidualnej procedury monitorowania.

Dodatkowo powód podkreślał, że również pierwsze materiały (...) Sp. z o.o., które zostały przekazane (...) S.A. oraz powodowi C. F., w tym konkretnie zdjęcie satelitarne dołączone do tego pisma jako załącznik nr (...), jednoznacznie potwierdza, że samochód A.(...)10.09.2011 r. został zlokalizowany na ulicy (...) we W. od godziny 01.01 do godziny 04.33, co pozostaje w zgodzie z oświadczeniem powoda C. F. o miejscu postoju tego samochodu bezpośrednio przed szkodą i w czasie gdy powód organizował jego zabezpieczenie. C. F. podkreślał, że część graficzna materiałów sporządzonych przez (...) Sp. z o.o., stanowi odzwierciedlenie rzeczywistości, której zafałszowanie w związku z jednoznacznymi sygnałami lokalizatora (...) nie jest możliwe. Natomiast to, że w części opisowej do przekazanych materiałów lokalizacja samochodu powoda przy ul. (...) nie została uwidoczniła wynika najprawdopodobniej z omyłki. W świetle powyższych twierdzeń i argumentacji nie sposób przyjąć, zdaniem powoda, iż powód nie dopełnił obowiązku nałożonego przez niego przez § 13 ust. 1 pkt 3 OWU AC, wobec czego odmowa wypłaty przez pozwaną Spółkę należnego powodowi odszkodowania była całkowicie nieuzasadniona.

Z ostrożności procesowej powód wskazywał, że nawet w przypadku ustalenia przez Sąd meriti innego miejsca zdarzenia wywołującego szkodę niż to, które zostało podane w zgłoszeniu szkody przez powoda, przywołana przez pozwaną spółkę podstawa prawna stanowiska o niezasadności roszczenia o wypłatę przez (...) S.A. na rzecz powoda odszkodowania jest niewłaściwa. Zgodnie bowiem z brzmieniem § 13 ust. 7 OWU (...) niedopełnienie obowiązku z § 13 ust. 1 pkt 3 tegoż dokumentu musiałoby skutkować wpływem na ostateczne ustalenie okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody. Żadna z tych okoliczności nie została dotychczas przez pozwaną spółkę wykazana.

Odnosząc się do wysokości dochodzonego roszczenia powód stwierdził, że koszty naprawy, które stanowią mają o wysokości należnego powodowi roszczenia, zgodnie z § 15 ust. 4 pkt 3 OWU (...) i § 15 ust. 4 pkt 2 OWU (...) winny zostać ustalone w następujący sposób: co do kosztów robocizny- stawka za 1 roboczogodzinę – 250 zł, która jest stawką stosowaną przez autoryzowaną stację obsługi producenta samochodów A. (...) z siedzibą w B., gdyż serwis pojazdów A. (...) z siedzibą w W. ((...) Sp. z o.o.) nie posiada autoryzacji na wykonywanie napraw blacharsko-lakierniczych samochodów A. (...), co łącznie daje kwotę 165.54 Euro netto; zaś co do kosztów części zamiennych - ceny zawarte w innym systemie niż A. czy E., zgodne jednak z cenami wskazanymi u jedyne w Polsce autoryzowanego dealera samochodów A. (...) w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Koszt części zamiennych wg wskazań ww. podmiotu to kwota 97.710,08 zł. Roszczenie powoda względem pozwanej Spółki wyraża się zatem kwotą 104.948,06 zł, która została pomniejszona o koszty zużycia eksploatacyjnego - kwoty 1.108,00 zł i 632,50 zł, z tym że powód dochodzi od pozwanej Spółki kwoty 98.427,60 zł w związku ze złożeniem 20.01.2012 r. oświadczenia o potrąceniu należności z tytułu pozostałej nieopłaconej składki ubezpieczeniowej.

Odsetki od dochodzonego roszczenia głównego powód wyliczył zgodnie z § 22 ust. 1 OWU (...), tj. od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana towarzystwo (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu potwierdziła, że strony łączyła umowa ubezpieczenia samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) w zakresie ubezpieczenia Autocasco. Pozwany zakwestionował natomiast zasadność roszczenia, tak co do zasady, jak i wysokości. Po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za przedmiotową szkodę. W wyniku postępowania ustalono, iż okoliczności i przebieg zdarzenia odbiegały od deklarowanych przez powoda. W okresie bezpośrednio poprzedzającym deklarowany czas kradzieży pojazd powoda był przemieszczany bez włączonego silnika, zaś alarm firmy monitorującej był zneutralizowany. W konsekwencji pojazd nie posiadał sprawnie działającego systemu zabezpieczeń przed dostępem osób niepowołanych. Również w ocenie pozwanego nieracjonalne było zachowanie powoda po ujawnieniu szkody, który nie powiadomił o zdarzeniu policji, lecz pozostawił niezabezpieczony samochód bez nadzoru i udał się po lawetę. Powyższe okoliczności wskazują, iż przedmiotowa kradzież nie miała charakteru zdarzenia losowego, za które odpowiada pozwany.

Z ostrożności procesowej pozwany zarzucał, iż powód nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał oszacowania wysokości szkody przy uwzględnieniu postanowień łączącej strony umowy (§ 15 OWU) na kwotę 57.017,79 zł. Powód nie wykazał zasadności powództwa ponad tę kwotę, przedstawiając w tym zakresie jedynie prywatne kalkulacje i wyliczenia szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. F. jest właścicielem samochodu marki A. (...), rok produkcji 2007, model (...), nr rejestracyjny (...).

(dowód: dowód rejestracyjny pojazdu – akta szkodowe k.5)

W dniu 28.02.2011 r. powód C. F. zawarł z pozwaną Spółką (...) S.A. z/s w W. umowę ubezpieczenia samochodu marki A. (...), model (...), nr rejestracyjny (...) w zakresie Autocasco, co zostało potwierdzone polisą numer (...). W/w umowa ubezpieczenia w zakresie Autocasco została zawarta na czas oznaczony, tj. do 27.02.2012 r., a suma ubezpieczenia-odpowiadająca wartości w/w samochodu - została ustalona na kwotę 450.000,00 zł.

(dowód: polisa nr (...) z 28.02.2011 r., k.13 oraz akta szkodowe, k. 1-4).

W samochodzie powoda zainstalowane były 3 systemy zabezpieczające przed kradzieżą: fabrycznie zamontowany autoalarm i immobilizer oraz dodatkowo wykupiona przez powoda opcja monitoringu (...).

Usługa monitoringu (...) polegała na monitorowaniu miejsca położenia pojazdu powoda w odstępach czasowych co 1 minutę- wówczas gdy pojazd był uruchomiony i poruszał się, natomiast przy wyłączonym silniku lub w trakcie postoju monitorowanie lokalizacji pojazdu odbywało się co 30 min. Nadzór nad monitoringiem sprawowała firma (...) Sp. z .o.o. Urządzenie to miało również alarmować w sytuacjach włamania, poruszania się pojazdu przy wyłączonym silniku i zmianie kąta nachylenia pojazdu.

(dowód: zeznania świadka S. O., e-protokół z 20.09.2012 r., 11:15- 32:33).

Integralną częścią umowy ubezpieczenia AUTOCASCO były Ogólne Warunki Ubezpieczenia AUTOCASCO KOMFORT ((...)) wraz z opcjami dodatkowymi.

W § 4 OWU strony ustaliły, że (...) nie odpowiada za szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego, inne osoby upoważnione do korzystania z pojazdu, a także osoby, z którym ubezpieczony lub osoba upoważniona pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym.

W § 12 ust. 1 OWU wskazano, że w razie zaistnienia szkody innej niż kradzież pojazdu ubezpieczony zobowiązany jest:

- użyć dostępnych mu środków w celu ratowania przedmiotu ubezpieczenia, zapobieżenia szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów,

- szkodę zgłosić niezwłocznie do (...) kontaktując się telefonicznie z (...) nie później niż w ciągu 7 dni od dnia powstania szkody,

- w pojeździe ubezpieczonym nie dokonywać żadnych zmian i napraw, o ile nie jest to uzasadnione koniecznością kontynuowania bezpiecznej jazdy bez uprzedniego przeprowadzenia oględzin przez przedstawiciela (...) chyba, że (...) odstąpiła lub z przyczyn leżących wyłącznie po jej stronie nie przeprowadziła oględzin w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia lub 15 dni jeżeli niezbędne było powołanie niezależnych rzeczoznawców;

-o szkodzie powstałej w okolicznościach uzasadniających przypuszczenie popełnienia przestępstwa niezwłocznie zawiadomić policję lub inne organa.

§ 13 OWU stanowi z kolei, że w związku ze zgłoszeniem szkody innej niż kradzież pojazdu ubezpieczający, ubezpieczony lub osoba upoważniona do korzystania z pojazdu w chwili powstania szkody zobowiązani są: umożliwić (...) ustalenie okoliczności zdarzenia i rozmiar szkody (pkt 3) oraz zabezpieczyć możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wobec osób trzecich odpowiedzialnych za szkodę (pkt 4). W ust. 7 tego paragrafu stwierdzono, że w razie niedopełnienia któregośkolwiek z obowiązków, o których mowa w § 12 ust. 1-3 i 13 ust. 1-3 (...) może

odmówić wypłaty odszkodowania lub je odpowiednio zmniejszyć, o ile niedopełnienie to miało wpływ na ustalenie okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody.

(dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia AUTOCASCO KOMFORT (...) wraz z opcjami dodatkowymi – k. 14-27).

Pojazd powoda A. (...), co najmniej od 2.09.2011 r. poruszał się z uszkodzonym nadajnikiem (...). Kabel do tego nadajnika został odłączony od kostki elektrycznej do zasilania stacyjki pojazdu, w związku z czym urządzenie nie wskazywało, czy stacyjka w pojeździe została uruchomiona czy nie. Urządzenie wskazywało lokalizację pojazdu w trybie awaryjnym czyli co 30 min (jak przy wyłączonym zasilaniu silnika) nawet wówczas gdy pojazd był uruchomiony i pozostawał w ruchu.

(dowód: opis do raportu z 22.11.2011 r., k. 47-48, zeznania świadka S. O., e-protokół z 20.09.2012 r., 11:15- 32:33).

W okresie od 2.09.2011 r. do 5.09.2011 r. samochód pozostawał w warsztacie samochodowym na ul. (...) we W. w serwisie- naprawa tapicerki.

W dniu 5.09.2011r. nadajnik alarmowy systemu ostrzegawczego w pojeździe został pozbawiony całkowicie zasilania, prawdopodobnie został odłączony akumulator. W tym czasie brak jest testów z urządzenia. W związku ze stwierdzoną awarią pracownik firmy monitorującej skontaktował się z powodem informując go o stwierdzonej usterce. Powód w związku z otrzymaną wiadomością nie podjął żadnych czynności. W dniu 9.09.2011 r. włączone zostało częściowo zasilanie, jednak pojazd nadal działał z uszkodzonym nadajnikiem (...) wskazany jest niski stan zasilania nadajnika alarmowego. Ostatni sygnał o niskim stanie zasilania nadany został o godzinie 19:37 w dniu 9.09.2011 r.

(dowód: raport z historii monitoringu wygenerowanych z nadajnika (...), k. 110-128).

Pomiędzy 19:37 a 20:08 w dniu 9.09.2011 r. pojazd przemieścił się z ul. (...) na ulicę (...) we W. i został zaparkowany w serwisie (...), który jest firmą rodzinną należącą do ojca powoda. Pojazd poruszał się z uszkodzonym urządzeniem, występowały skoki zasilania nadajnika, nadal stwierdzony był brak kontroli włączonej stacyjki, lokalizacja pojazdu podawana była do sytemu co 30 minut.

(dowód: raport historii monitoringu wygenerowanych z nadajnika (...) na k. 110-128, analiza pracy nadajnika (...) k. 36-45, zeznania powoda – akta szkody).

Pojazd powoda pozostawał w lokalizacji na ul. (...) do godziny 23:27 dnia 9.09.2011 r. Automatyczny test urządzenia o godzinie 00:01 dnia 10.09.2011r. wskazuje, że pojazd przemieszcza się z uszkodzonym nadajnikiem (...), który nie wskazuje włączenia stacyjki. Prędkość pojazdu podczas automatycznego testu to 33km/h. O godzinie 00:31 system

(...) odnotował parkowanie pojazdu A. (...) przy ul. (...) i tam samochód pozostawał co najmniej do godziny 03:33. w tym czasie powód odwiedzał swojego znajomego A. K., który zamieszkiwał w pobliże tego miejsca.

(dowód: analiza pracy nadajnika (...) k. 36-45, częściowe zeznania świadka A. K., e-protokół z dnia 20.09.2012r. 02:34-11:15).

W tym właśnie czasie pomiędzy godziną 00:31- a 3:33 dojdź miało do szkody w pojeździe powoda. W samochodzie powoda dokonano uszkodzeń polegających na wybiciu szyby drzwi lewych

przednich i kradzieży m.in. wyposażenia ww. samochodu (wyświetlacza monitoringu wraz z akcesoriami) oraz czterech kół wraz z przednimi klockami hamulcowymi oraz tarczami hamulcowymi, a także dokonano szkody w postaci zarysowań i zadrapań karoserii a także uszkodzeń innych elementów. Sprawca tej szkody nie został ustalony.

W czasie gdy doszło do zdarzenia nie został wygenerowany z urządzenia monitorującego autoalarm. Brak było sygnału alarmowego poza jedynie wskazaniem wyłączenia zasilenia stacyjki.

(dowód: zeznania S. O. e-protokół z 20.09.2012 r., 11:15- 32:33, raport z postępowania wyjaśniającego, k.48-51- akta szkody).

Powód opuścił lokal znajomego około godziny 2-3 w nocy 10.09.2011 r.

Nie ustalono świadków zdarzenia, w miejscu gdzie zaparkowany był pojazd powoda przy ul. (...) nie były zainstalowane żadne urządzenia miniaturujące.

(dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 10 listopada 2011 r. – k.28, akta szkody raport z postępowania wyjaśniającego k.48-51- akta szkody).

Powód po próbie skontaktowania się z Policją i znajomymi z mieszkania, które chwilę wcześniej opuścił udał się taksówką z pobliskiego postoju na ul. (...) do serwisu (...) prowadzonego przez powoda wraz z ojcem i stamtąd wrócił z pojazdem pomocy drogowej na ul. (...). Pomiedzy godziną 03:33 a 04:03 dnia 10.09.2011r. powód przemieścił pojazd z ul. (...) na ul. (...) we W. gdzie pozostawał do chwili zgłoszenia zdarzenia.

(dowód: analiza pracy nadajnika (...) k. 36-45, zapis zdarzeń z nadajnika k. 132-134, przesłuchanie powoda).

Powód w dniu 10.09.2011 r., w godzinach porannych zgłosił szkodę w pojeździe A. (...) na policję.

Dnia 12.09.2011r. zgłosił szkodę pozwanej Spółce - (...) S.A. - za pośrednictwem Centrum Alarmowego (...).

(dowód: akta szkodowe k. 6 , k.53)

Pozwana Spółka, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego mającego na celu ustalenie istnienia i zakresu odpowiedzialności (...) S.A. za szkodę powstałą w samochodzie A. (...) powoda, pismem z 20.10.2011 r. oświadczyła, że roszczenie o naprawienie szkody powstałej w samochodzie A. (...), jest bezpodstawne. Swoje stanowisko uzasadniła tym, że we wskazanym wyżej postępowaniu wyjaśniającym ustalono, iż do szkody w samochodzie doszło w innych okolicznościach niż te, które podano w zgłoszeniu szkody. Ta okoliczność z kolei w ocenie pozwanej spółki uzasadniała odmowę naprawienia szkody przy uwzględnieniu treści Ogólnych Warunków Ubezpieczenia AUTOCASCO (...) (§ 13 ust. 1 pkt 3).

W piśmie z 28.11.2011 r. powód wystąpił o dokonanie ponownej analizy materiałów zgromadzonych w postępowaniu likwidacyjnym i o wypłatę odszkodowania dołączając do tego pisma m.in. raport (...) Sp. z o.o. z 22.11.2011 r. Swoje stanowisko pozwana spółka podtrzymała w piśmie z 3.01.2012 roku.

(dowód: pismo z 20.10.2011 r., k.29, pismo z 28.11.2011 r., k. 30-33).

Uszkodzenie łącza (...) zostało usunięte przez serwisanta (...) Sp. z o.o. w dniu 27.10.2011 r.

(dowód: opis do raportu z 22.11.2011 r., k. 47-48, korespondencja mailowa k. 45-46).

Wartość skradzionych części, koszt ich wymiany i naprawy uszkodzeń w samochodzie A. (...), nr rej. (...), powstałych w związku z kradzieżą z włamaniem w nocy z 9-go na 10-go września 2011 r. wynosi: brutto 101 180,11 zł w tym podatek VAT (23%) 18 919,86 zł.

Części zakwalifikowane do wymiany to: szyba drzwi przednich, dwie tarcze hamulcowe, zestaw klocków hamulcowych, cztery felgi, cztery śruby kół, cztery opony, cztery zawory ciśnienia, nawigator map. Wartość samochodu w dniu zdarzenia, w stanie nieuszkodzonym, wynosiła około 481.800,- zł. Naprawa pojazdu z punktu widzenia technicznego była możliwa i ekonomicznie uzasadniona.

(dowód: opinia biegłego, pisemna i ustna opinia uzupełniająca, k.146-156, 176-177).

W okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia zawartej 28.02.2011 r. z pozwaną doszło do wcześniejszej szkody w pojeździe powoda - rozbita została szyba i dokonano kradzieży przedmiotów z tego pojazdu. Prowadzone było w tej sprawie postępowanie likwidacyjne przez pozwaną spółkę.

(dowód: historia szkody, k. 6 akta szkodowe)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się w niniejszej sprawie zapłaty odszkodowania za szkodę powstałą wskutek włamania i kradzieży a także uszkodzeń części pojazdu A. (...) należącego do powoda o numerze rejestracyjnym (...), ubezpieczonego u strony pozwanej. Strona pozwana odmówiła zaś wypłaty odszkodowania zarzucając, że zaszły okoliczności, które wyłączają jej odpowiedzialność. Wskazała, że przedmiotowa kradzież nie miała charakteru losowego, za który ponosi odpowiedzialność i okoliczności oraz przebieg zdarzenia odbiegają od tych deklarowanych przez powoda.

W rozpoznawanej sprawie jest bezsporne, że pomiędzy powodem i pozwanym zawarta została umowa ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco dotycząca samochodu osobowego należącego do powoda. Zgodnie z powyższą umową i postanowieniami stanowiącymi jej integralną część ogólnymi warunkami ubezpieczenia autocasco pozwany zakład ubezpieczeń zobowiązywał się do zapłaty odszkodowania na rzecz powoda w razie zaistnienia szkody w pojeździe, bądź jego części lub wyposażeniu, powstałych wskutek działań, za które pozwana ponosi odpowiedzialność. W niniejszej sprawie spór pomiędzy stronami dotyczył w pierwszej kolejności zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego objętego umową ubezpieczenia autocasco.

Podstawą prawną żądania pozwu stanowią przepisy art. 805 i n. k.c. Zgodnie z dyspozycją art. 805 § 1 k.c. „przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę”. Przepis ten wskazuje na istotę umowy ubezpieczenia, określając obowiązki stron przedmiotowej umowy, ubezpieczyciela i ubezpieczającego. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy ubezpieczenia jest z jednej strony zobowiązanie do spełnienia określonego świadczenia przez ubezpieczyciela w razie zajścia określonego w umowie wypadku, z drugiej zaś strony zobowiązanie do zapłaty składki przez ubezpieczającego. Umowa ubezpieczenia określana jest powszechnie jako umowa najwyższego zaufania, od stron umowy wymaga się przede wszystkim szczególnej lojalności i zaufania w wykonywaniu zawartej umowy ubezpieczenia. Z tego też względu konsekwencje nadużycia takiego zaufania mogą być szczególnie dotkliwe, w postaci nieważności umowy lub zwolnienia ubezpieczyciela z odpowiedzialności

W myśl art. 805 § 1 k.c. konieczną przesłanką powstania odpowiedzialności z umowy ubezpieczenia jest zajście przewidzianego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Wypadek ubezpieczeniowy może powstać niezależnie od woli ubezpieczającego, bądź też stanowić przejaw zamierzonego działania. Obowiązek świadczenia ubezpieczyciela

powstaje, gdy wypadek ubezpieczeniowy zaistniał wbrew lub niezależnie woli ubezpieczającego, a w każdym razie bez jego winy. Na ubezpieczającym ciąży obowiązek jednoznacznego i nie budzącego żadnej wątpliwości wykazania okoliczności zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego (kradzieży/ włamania do pojazdu bez jego winy- tak SA w Krakowie w wyroku z dnia 30.11.2012r. I ACa 1113/12).

Obowiązki ubezpieczonego należy dekodować z treści zawartej umowy i jej ogólnych warunków. Najczęściej obowiązki ubezpieczonego lub ubezpieczającego w razie powstania szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu polegają m.in. na powiadomieniu ubezpieczyciela o szkodzie, odnotowaniu danych ewentualnego sprawcy szkody oraz przedstawieniu posiadanych dowodów dotyczących zajścia wypadku ubezpieczeniowego lub poniesionych kosztów. Ogólne warunki ubezpieczenia powinny też precyzować przesłanki zastosowania przez ubezpieczyciela sankcji za niedopełnienie wskazanych obowiązków. W niniejszej sprawie takie obowiązki ubezpieczonego ujęte zostały w par. 13 ust. 1 pkt 3 OWU, zgodnie z którym osoba zgłaszająca powinna umożliwić (...) uzyskanie relacji o przebiegu zdarzenia i sytuacji, w której do opisanego zdarzenia doszło. W przypadku niedopełnienia obowiązków (...) może odmówić wypłaty odszkodowania (ust. 7 tego paragrafu).

Podkreślenia wymaga, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na powodzie, albowiem on wywodzi z tych faktów skutki prawne (art. 6 k.c.). Przepisowi temu odpowiada treść art. 232 k.p.c., według którego strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. To na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia istnienia po jego stronie zasadności dochodzonego roszczenia, zaś na stronie pozwanej – z racji sformułowanych zarzutów – wykazania w ten sposób, że nie spełnia on warunków uprawniających go otrzymania świadczenia.

W ocenie Sądu powód wykazał, w stopniu możliwym przy tego rodzaju zdarzeniach losowych, że doszło włamania do pojazdu będącego jego własnością, kradzieży i zniszczenia mienia w samochodzie marki A. (...). Stan pojazdu z momentu w którym powód stwierdził zaistniałą szkodę potwierdzają zarówno zeznania powoda, jak i treść zgłoszeń na Policji, u ubezpieczyciela, dokumenty sporządzone w toku postępowania likwidacyjnego i naprawy pojazdu. Wysokość szkody wskazywana przez powoda znalazła potwierdzenie w opinii biegłego sądowego P. Z.. Opinia ta nie była kwestionowana przez powoda i nie została też skutecznie zakwestionowana przez stronę pozwaną. Opinia została sporządzona po szczegółowej i wszechstronnej analizie zgromadzonego w sprawie materiału. Biegły składając opinię ustną uzupełniającą odniósł się do wszystkich wątpliwości zgłoszonych w zarzutach. Zdaniem Sądu wywody biegłego były logiczne, spójne, Sąd nie dostrzegł w opinii żadnych błędów matematycznych, ani też stwierdzeń sprzecznych z podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego.

Strona pozwana odmawiając wypłaty odszkodowania powołała się przede wszystkim na będące integralną częścią umowy ubezpieczenia AUTOCASCO Ogólne Warunki Ubezpieczenia AUTOCASCO (...) ((...)) wraz z opcjami dodatkowymi.

W § 4 OWU strony ustaliły, że (...) nie odpowiada za szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego, inne osoby upoważnione do korzystania z pojazdu, a także osoby, z którym ubezpieczony lub osoba upoważniona pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym.

W § 12 ust. 1 OWU wskazano, że w razie zaistnienia szkody innej niż kradzież pojazdu ubezpieczony zobowiązany jest:

- użyć dostępnych mu środków w celu ratowania przedmiotu ubezpieczenia, zapobieżenia szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów,
- szkodę zgłosić niezwłocznie do (...) kontaktując się telefonicznie z (...) nie później niż w ciągu 7 dni od dnia powstania szkody,
- w pojeździe ubezpieczonym nie dokonywać żadnych zmian i napraw, o ile nie jest to uzasadnione koniecznością kontynuowania bezpiecznej jazdy bez uprzedniego przeprowadzenia oględzin przez przedstawiciela (...) chyba, że

(...) odstąpiła lub z przyczyn leżących wyłącznie po jej stronie nie przeprowadziła oględzin w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia lub 15 dni jeżeli niezbędne było powołanie niezależnych rzeczoznawców;

-o szkodzie powstałej w okolicznościach uzasadniających przypuszczenie popełnienie przestępstwa niezwłocznie zawiadomić policję lub inne organa.

§ 13 OWU stanowi z kolei, że w związku ze zgłoszeniem szkody innej niż kradzież pojazdu ubezpieczający, ubezpieczony lub osoba upoważniona do korzystania z pojazdu w chwili powstania szkody zobowiązani są: umożliwić (...) ustalenie okoliczności zdarzenia i rozmiar szkody (pkt 3) oraz zabezpieczyć możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wobec osób trzecich odpowiedzialnych za szkodę (pkt 4). W ust. 7 tego paragrafu stwierdzono, że w razie niedopełnienia Integralną częścią umowy ubezpieczenia AUTOCASCO były Ogólne Warunki Ubezpieczenia AUTOCASCO KOMFORT ((...)) wraz z opcjami dodatkowymi.

W § 4 OWU strony ustaliły, że (...) nie odpowiada za szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego, inne osoby upoważnione do korzystania z pojazdu, a także osoby, z którym ubezpieczony lub osoba upoważniona pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym.

W § 12 (w części odnoszącej się do zdarzeń analogicznych w stosunku do zaistniałego w tej sprawie) OWU wskazano, że w razie zaistnienia szkody innej niż kradzież pojazdu ubezpieczony zobowiązany jest:

- użyć dostępnych mu środków w celu ratowania przedmiotu ubezpieczenia, zapobieżenia szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów,

- szkodę zgłosić niezwłocznie do (...) kontaktując się telefonicznie z (...) nie później niż w ciągu 7 dni od dnia powstania szkody,

- w pojeździe ubezpieczonym nie dokonywać żadnych zmian i napraw, o ile nie jest to uzasadnione koniecznością kontynuowania bezpiecznej jazdy bez uprzedniego przeprowadzenia oględzin przez przedstawiciela (...) chyba, że (...) odstąpiła lub z przyczyn leżących wyłącznie po jej stronie nie przeprowadziła oględzin w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia lub 15 dni jeżeli niezbędne było powołanie niezależnych rzeczoznawców;

-o szkodzie powstałej w okolicznościach uzasadniających przypuszczenie popełnienie przestępstwa niezwłocznie zawiadomić policję lub inne organa.

§ 13 OWU stanowi z kolei, że w związku ze zgłoszeniem szkody innej niż kradzież pojazdu ubezpieczający, ubezpieczony lub osoba upoważniona do korzystania z pojazdu w chwili powstania szkody zobowiązani są: umożliwić (...) ustalenie okoliczności zdarzenia i rozmiar szkody (ust. 1 pkt 3) oraz zabezpieczyć możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wobec osób trzecich odpowiedzialnych za szkodę (pkt 4). W ust. 7 tego paragrafu stwierdzono, że w razie niedopełnienia któregokolwiek z obowiązków, o których mowa w § 12 ust. 1-3 i 13 ust. 1-3 (...) może odmówić wypłaty odszkodowania lub je odpowiednio zmniejszyć, o ile niedopełnienie to miało wpływ na ustalenie okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody.

(...) może odmówić wypłaty odszkodowania lub je odpowiednio zmniejszyć, o ile niedopełnienie to miało wpływ na ustalenie okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody.

Analizując treść powyższych zapisów należy stwierdzić, że aby ubezpieczyciel mógł odmówić wypłaty odszkodowania w analizowanej sprawie winny być spełnione kumulatywnie dwa warunki:

-naruszenie przez poszkodowanego któregokolwiek z obowiązków, o których mowa w § 12 ust. 1-3 i 13 ust. 1-3 OWU,

- niedopełnienie to miało wpływ na ustalenie okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody.

Ciężar dowodu co zaistnienia tych okoliczności spoczywa niewątpliwie na ubezpieczycielu.

Jeśli chodzi o działania opisane w par. 12 OWU to stwierdzić należy, że powód wywiązał się ze swoich obowiązków – zawiadomił ubezpieczyciela o szkodzie w wymaganym terminie (zakreślony termin to 7 dni, powód zgłosił szkodę po dwóch dniach), szkodę zgłosił również niezwłocznie na Policję (tego samego dnia w godzinach porannych). Pozostałe kwestie będące przedmiotem par. 12 OWU nie odnoszą się do okoliczności istotnych z punktu widzenia szkody z którą mamy do czynienia w tym przypadku. Gdy idzie o obowiązki nałożone na powoda treścią par. 13 OWU to stwierdzić należy, że powód udostępnił wszystkie wymagane przy likwidacji szkody dokumenty, nie sposób również twierdzić, że nie podjął działań umożliwiających (...) likwidację szkody. Ubezpieczyciel nb. nie podał jakie jeszcze czynności winny być przez powoda podjęte.

W konsekwencji więc, zdaniem Sądu, nie sposób zasadnie twierdzić, że powód naruszył obowiązki nałożone na niego postanowieniami OWU. I już z tego względu należałoby uznać, że podniesione przez stronę pozwaną zarzuty nie mogą doprowadzić do oddalenia powództwa. Dodatkowo jednak odnosząc się do drugiego z warunków odmowy wypłaty odszkodowania o którym była mowa wyżej zauważyć trzeba, iż strona pozwana nie tylko nie przedstawiła dowodów na okoliczność, że niedopełnienie obowiązków przez powoda (które nie miało zresztą miejsca o czym już była mowa) miało wpływ (tak został sformułowany zapis OWU- „miało wpływ” –nie zaś „mogło mieć wpływ”- co dodatkowo zmniejsza ilość potencjalnych sytuacji umożliwiających odmowę wypłaty odszkodowania) na ustalenie okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody, ale nawet nie wyjaśniła (uzasadniła) w jaki sposób ten związek przyczynowo –skutkowy pomiędzy zaniechaniem powoda a negatywnymi skutkami dla biegu postępowania likwidacyjnego konstruuje.

Strona pozwana wskazując na okoliczności faktyczne, które legły u podstaw odmownej decyzji odszkodowawczej, w istocie jedynie ogólnie wskazywała na niewłaściwe działanie systemu monitoringu (...), a także na nieracjonalne działania powoda bezpośrednio po zaistnieniu szkody.

Pierwsza kwestia, zdaniem Sądu została szczegółowo wyjaśniona ostatecznie w raportach monitoringu, zeznaniach pracownika firmy (...) oraz przesłuchaniu samego powoda. W rezultacie nie sposób twierdzić, że okoliczności na które powoływała się strona pozwana mogły mieć wpływ na ustalenie czy rozmiar szkody.

W drugim przypadku, w ocenie Sądu, w sytuacji w której powód nie mógł przemieszczać się uszkodzonym samochodem logicznym było, że zorganizował w ramach dostępnych mu, w związku z prowadzeniem działalności serwisowej, samochód pomocy drogowej którym przetransportował uszkodzony pojazd w najbliższe bezpieczne miejsce – tj. na posesję swoich rodziców przy ul. (...).

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał powództwo za w całości zasadne o odsetkach orzekając na podstawie art. 455 i 481 kc w związku z art. 817 kc.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu Sąd oparł na treści art.98 kpc.